

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tribunal Conscientiæ Per Varias
Examini Industrias seipsam dijudicantis, Tendentibus ad perfectionem,
præsertim Religiosis accommodatum

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066413

Industria VIII. Ratio examinandi Conscientiam per Examen illius à Deo
factum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45441

coram Te expeſto, & expeto nutum voluntatis Tue, & imploro auxilium, expeto conſilium, propono humillimum promptiſſimumque obſequium.

USUS Induſtriæ hujus eſſe poteſt tempore Examiniſ, tempore Sacri, poſt communionem Sacramentalem, in Præſentia Sanctiſſimi Sacramenti, poſt ſingulas actiones, vel etiam poſt aliquantum longas, ac multas diſtractiones, dummodò ratio habeatur temporis, actionis, proximi, commoditatis, aliarumque circumſtantiarum, in quibus brevior aut prolixior eſſe poteſt, ac debet uſus hujus Induſtriæ. Hoc etiam in ejus uſu monuerim, ut dum quis eâ uti volet, non ſit in ea, (ſicut & in omni altera examinandi conſcientiam ratione, id ſervandum eſt) feſtinus, ſed lentè & cum perpentione ſingulorum punctorum negotium agat; tum ut in ſuas actiones ipſe oculum poſſit conjicere, earumque ſtatum noſſe; tum ut audire poſſit, quid Divina lux & veritas dignabitur ei forſitan reſpondere.

INDUSTRIA VIII.

Ratio examinandi conſcientiam per examen illius à DEO factum.

HÆc Præſens Induſtria, in hoc cum priori convenit, quòd ſicut illa, ita iſta ſtatum ſuum cognoscere laborat, ex judicio ſenſuque Dei, de ſe, & de animæ ſtatu, defectu, & profectu, in hoc autem differt, quòd illa petendo aſſequi notitiam ſui laborabat, in hac verò animæ non petenti, ea ipſa notitia ſui offertur. Id enim

enim agit hæc Industria, ut homo à Deo Judice, & quasi subirato sese cognoscat, & statum suum, statumque actionum suarum quotidianarum meliùs perpendat & excolat. Nimirum sæpè in nobis dormit charitatis fervor, hic ergo excitandus est timoris frigore, *seponenda sunt* (ut alicubi monet Bernardus Serm. in cant.) *parum per pia vocabula, timor advocatur, excitetur, ut excitet animam dormientem, aut dormitantem.* Hoc igitur Negotiator spiritualis, duce hâc, aget, Industriâ.

1. PUTABIT se instar servi multa Domino debentis, vel instar villici iniqui apud Dominum diffamati, aut instar servi pigri, qui Domini talentum defodit sudario involutum, in terra, evocari ad Regem & Dominum reddendæ rationis causâ.

2. AUDIET à DEO juberi se depromere libellum rationum, veriùs conscientia propria, cordisque sui, cum operibus & actibus suis, (annuis, mensuris, hebdomadariis) hodiernis.

3. Attendet, Deum in tabella cordis sui accurate legentem, scrutantemque in æternæ illius suæ veritatis, atque lucis perspicacis, oculis, & lucernis, omnia peccata errataque sua. Hic attendet, quomodo Deus expendat suam de lectulo surrectionem, vestitionem, orationem, Sacrum, horas canonicas, studia, laborem, omnem denique actionem. Attendet ad interrogationes Dei, quid sit ei responsurus, v.g. hoc opus sicne agendum dictabat voluntas, Dignitas, præsentia, amor meus? sic ratio? sic Professio? sic Regulæ? sic vita communis? sic exempla Christi, & Sanctorum, sic tua ipsius scientia, doctri-

doctrina, ab aliis exactio, ſic tot gratiæ, & oportunitates, tot propoſita, tot merita? An reſpondebit Deo unum pro mille? Attendet, quam rara, quàm pauca ſint apud Deum iudicem, utique verum & prudentem, bona, quæ apud nos, vel apud homines apparent, putanturque bona. Attendet, quam perfectionem exigit, & voluerit ineſſe, in uno quoque operum prædictorum. Attendet, quomodo nihil fugiat Divinos oculos etiam minutulum, etiam homini occultum. Attendet apud Deum omnes excuſationes, conniventia, cauſa, impedimenta, quomodo nihil valeant, & nihil homini profint. Attendet quomodo alia ſunt humana, alia Dei iudicia, & quàm verum ſit, quòd nemo credat, quàm Deus exactè, quamque ſeverè iudicet. Attendet quam non ſine cauſa & Job & David deprecatus ſit iudicium Dei, quàm non ſine cauſa dixerit Paulus; nihil mihi conſcius ſum, ſed non in hoc iuſtificatus ſum, etenim qui me iudicat Dominus eſt. Attendet, quàm evaneſcent coram oculis Dei omnia opera ejus, cum omni eorum perfectione, cum omni diligentia, conatu, fervore, perfectione, & quantò magis cum deſidia, negligentia, tepiditate, diſtractionibus, graveditate, &c. Attendet quomodo, ſeu quo vultu, atque oculis, quibus intueatur opera ejus ſingula & ipſum hominem iudicans Deus, quomodo expendat, & quanti æſtimet, quomodo, & quibus geſtibus motibusque tractet opera, & verſet, ad oculosque ipſius hominis proponat, quomodo cum ſua, ſuæque voluntatis perfectione, regulâ, & guſtu, eadem opera componat?

nat? quomodo excutiat de manibus suis, inque oculis hominis abjiciat, indignans, & contemnens opera hominis, quomodo indignabundus abscedat, & tanquam sterili ficui, in qua fructus non invenit, maledicat, vel tanquam arbori inutiliter jam supra triennium locum occupanti, securim minuetur, vel tanquam Corrosaim, Bethsaida, atque Capharnaum, & Nazareth indignetur, vel tanquam supra Hierusalem lacrymas fundat? quomodo recenseat talenta à se data ad bene operandum, negotiandum, scilicet auxilia gratiarum, tam naturalium, quam supernaturalium, quomodo alleget aliorum tot exempla, & quidem horum in his cum homine circumstantiis. Quomodo allegat Dignitatem, voluntatem, merita, gustumque suum, spem suam & expectationem, præmia data, promissa, pœnas item interpositas. Hominis ipsius proposita, promissa, scientiam, denique omnis causæ & executionis defectum, præter solam tepiditatem, inconstantiam, incuriam, ingratitude, Deique parvam curam, & æstimationem.

4. QUID hic expectet homo aliud, quemve finem speret, nisi indignantis, & irati Dei vultum, atque abscessum. Pœnæ atque supplicii impositionem, & assignationem, traditionem executori &c.

5. HIS attentis, & cognitis, tanquam re ipsa & justè omnino præsentibus, & factis, inhibet secum rationes homo. Omni ratione deprecabitur faciem Domini & justam iram, fatebitur gravissima quæque se meritum. Petet tamen cum servo debitore procidens in faciem, Patientiam

Dr. A.
Bicki
opere
Tom. I. S.
N. V.
88

entiam habe in me. Miſerere mei, & dimitte mihi omnia peccata mea. Volo emendare, volo diligentius ſanctius vivere, volo hoc opus, illud, iſtud perfectius peragere, volo deinceps in conſpectu Dei decentius vivere & operari, gratis Dei uti.

6. DENIQUE pœnas ipſe de ſe ſumat neque tamen ſe pœnis Dei ſubduci velit: puniat homo prout debet, puniat Deus prout volet.

HÆC Examiniſ ratio ſi modo vel cum modica applicatione fiat, efficax valdè eſt, & ignavis omnino neceſſaria; ferventibus, & ſemper ſibi in fervore conſtantibus, forſan non item, attamen tepiditate interdum aut ſæpè afflari ſolitis, incredibile quantum utilis, quantum neceſſaria eſt: quod melius etiam cognoscet, qui uti non negliget, & uſus quidem ejus, non ſemper forſitan eſſe poterit ejuſmodi, ut per illud omnes omnino diei actiones individua decurrantur, attamen ſi vel aliqua, nunc hæ, nunc iſta, deinde alia & alia ſic decurrantur, non poterit eſſe abſque grandi utilitate, hoc eſt morum emendatione. Qui enim timet, nihil negligit, non poteſt autem non timere ille, qui quotidie, non tantum credit fideliter ſe à Deo judicandum, ſed etiam practice hoc Dei ſub-eundo judicium, quodammodo experitur, longe aliter eſſe judicia Dei, & aliter hominum, ut dicebat Agathon Abbas in vitis Patrum libel.

II, num. 2.

C 5

IN-

12
et
III